

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS,

De

CASU, IN QUO
MENENSES P.N. EMANENTES

per Menagoga ciendi non sunt.

QUAM,

FAVENTE SUMMO ARCHIATRO,

Auctoritate, Jussu atq; Decreto,

TER- INCLYTI MEDICORUM ORDINIS, IN

Antiquissimâ EBERHARDINA,

PRÆSIDE,

N. ELIA RUDOLPHO CA-
ERARIO, Philos. & Med. Doct. Prax.

Prof. Publ. Consiliar. & Archiatr. Württemberg. Dn. Pa-
trono & Præceptore suo æviternum devenerando,

PRO LICENTIA,

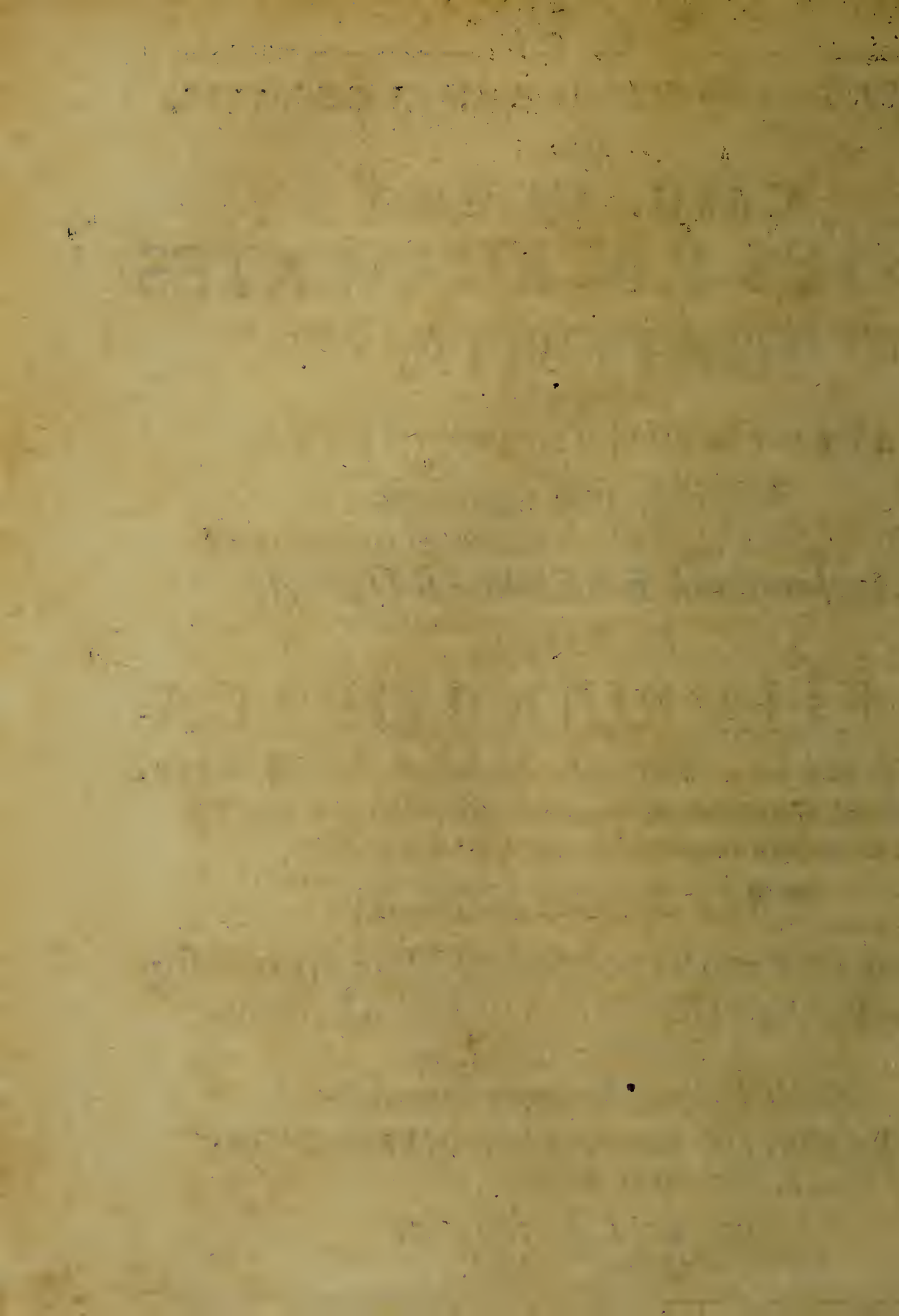
mmos in Facultate Medicâ Honores, Insig-
nia ac Privilegia DOCTORALIA more majorum le-
gitimè consequendi.

Placido & Solenni Eruditorum Examini sistit

SALOMON BRAUN, NEROLINGA-
RHÆTUS.

IN AULA NOVA,

Ad diem April.

Σ. ①.

HISTORIA.

Accedebat Medicum *Fæmina* 28. annorum macilenta, pallida, laffa, petens Consilium pro *pellendo menstruo fluxu deficiente*, hoc enim promoto se recuperationem sanitatis certò sperare, cùm morbus hic primam originem ab emanfione dicti fluxus uixerit: Urgebat autem, ut medicamentum menses promovens non è levioribus effret, cùm jam successivè ex duorum Medicorum consilio medicamenta, quorum descriptionem in schedis exhibebat, non solùm sine effectu desiderato, sed & symptomatum nunc potissimùm molestorum augmento subsequente assumpserit. Medicamentorum indigatorum in schedulis monstratis *formula* fuerant seqq. *R. Vin. Emet. ʒvj. D. S. Erbrechen auf einmahl. R. Limat. Chalyb. bacc. juniper. āā. ʒß. garyophyllor. arom. ʒij. macis, cinnamom. ā. ʒj. croc. or. ʒß. rad. levistic. ʒj. fol. matricar. sabin. ā. mʒ. mncis. & contus. d. ad Nodul. S. Pentelin darüber ein Maasß Wein zu gieffen/ wovon Morgens nüchtern/ und Abends 2. Stund vor der Mahlzeit ein Truncß zu thun. R. Essent. splen. ovis. Castor. Elix. Vterin. Croll. ā. ʒj. m. D. S. Essenk/ davon desmal mit dem Kräutertwein 11. Tropffen zu nehmen.*

Ab altero Medico præscripta fuerant seqq. *R. Arcan. duplicat. Myns. ʒß. Croc. ʒt. aperitiv. ʒij. Sal. Tart. ʒß. M. f. A pulv.*

pulv. divid. in 2. part. æq. D. ad 2. dist. chart. S. Digestiv
Pulver auf 2. mal. R. Mass. Pil fatid. ʒj. Gummi ammonia
in acet. squill. solut. ʒj. Extr. troch. alhand. gr. iij. C. f. q. ol. de
succin. F. pilul. D. S. Purgier: Pilulen. R. Sal. Volat. Succin.
C. C. ā. ʒß. Castor. ʒi Troch. de Myrrh. ʒij. M. f. pulv. D. R. A
hysteric. ʒiij. Cinamom. ʒj. Syr. de Cinam. ʒvj. M. D. S. W
fer zu dem Pulver. R. Tinct. Vitriol. ʒt. Zwölz. ʒij. Elix. P
priet. Par. Liq. C. C. succinat. ā ʒj. M. D. S. Tinctur/ dar
Morgens und Abends 40. bis 50. Tropffen zu nehmen.

Inspectis & perpenſis his, Medicus ex *Ægra*, *quæſiv*
 Quid & quamdiu patiatuꝛ? Aliaque plura ſibi ad curatuꝛ
 nem inſtituendam neceſſaria. Reſcivit ex *reſponſis*, Ipſa
 matrem eſſe 2. liberorum, vixiſſe & virginitatis & conju
 tempore à morbis liberam cum debito menſium fluxu u
 quadrimeſtre abhinc elapſum, quo tempore à febre con
 nua tunc graſſante obruta menses emanſerint, ſuper
 continuæ ſucceſſiſſe intermittentem cum inſigni viri
 debilitate, ut & ἀπυρεξίας tempore extra lectum com
 rari non potuerit, modò alternis diebus, modò quot
 invadentem, diu durantem, tandem & hanc ceſſaſſe. C
 verò tum temporis, cū conſuleret priores, & poſtea h
 Medicum, afficiebant, erant ſequentia: *Pallor ad luteum*
cedens, tabes inſignis totius, ut vix cutis oſſibus hareret, cal
n. lentus cum interpolatione unius & alterius rigoris, cephalal
vigilia, dyſpnœa, ſitis, anorexia, tormina nonnunquam, laſſi
non levis: Vrina erat tenuis, juſto magis tineta, pulſus celer
quens, debilis. Ex quibus trutinatis facilè collegit Medi
 menſium defectum non *Cauſſam*, ſed *effectum* eſſe huju
 fectus, fruſtraq; imò cum noxa menagoga communiter
 tata hīc in uſum duci, hinc ſuaſit ægræ, ut quotidie n
 hora circa 7. & veſperi hor. circ. 4. aſſumeret pulv. ſeq
 cum vehiculo quantum 4. cochlear. capiunt:

℞. *Matr. perlar. preparat.* ℥ij.
Specif. antihect. Poter. ℥iij.
Ocul. Cancr. preparat.
Tab. man. Chr. perlat. ā. ℥vj.

M. f. pulv. D.

℞. *Aq. Senec.*
taraxac.
cichor. ā. ℥ij.
Syr. rub. id. ℥vj.

M. D.

Ut hora 9. antemerid. *Gelatin. liquid. ex Ebor. & C. C.*
cochlear. cum juscul. fol. acetos. spinach. violar. & rad. cichor.
entibus alterat. caperet, hæc medicamenta per mensem
 continuaret, simulque *dietam* observaret *accuratam*, absti-
 nendo à vino, nimis aromatizatis, salitis, acribus, viscidis,
 speptis &c. *Potum ordinarium* præscripsit ex paucis simpli-
 bus convenientibus cum aqua fontan. decoctis, e. g. *C. C.*
d. & rad. Cichor. vel cum Cinamom. vel cum sem. fœnicul.
et coriandr. preparat. &c. pro lubitu aut gustu ægræ. Qui-
 s cum obtemperasset Ægra, per DEI gratiam sensim sub
 medicamentorum sensimque dicta symptomata remi-
 sc, inde appetitus rediit, sitis, dyspnœa, lassitudo, cepha-
 gia, tormina, calor p.n. vigiliæ cessavere, habitus corpo-
 increvit, & cutis & urina debitum induerunt colorem:
 Ipsaque ad sua cum vigore reversa est munia, *subse-*
quente altero mense fluxu deside-
rato.

P R O O E M I U M.

Quāntus eheu! morborum cumulus atq[ue] acervus ex alimentorum sive defectu, sive quā q[ui] litatem & utendi modum pravitate, ex caterarum rum non-naturalium perverso usu, ex spirituum tam vi lium, quā animalium vitiis, ex sanguinis ac reliquor[um] humorum ordinariē naturalium dyscrasia ac textura perva sa, ex solidarum tam mollium quā durarum partium co nformatione ac unitate laesa oriatur, ac tandem post se t[er] hat Terribilium istud omnium Terribilissimum, mortem se c[er]et, quotidiana Exempla Nos docent, perdocentq[ue]. Ast ve mala talia si ordine singula recensere vellem, dies deficeret, n[on] 10 minus pagellarum harum angustia, farraginem horum scipere capax esset. Placuit è tot tantisq[ue] morborum generi casum hunc specialem in fronte propositum atque ab Ex lentissimo Domino P R Æ S I D E benevolē communicat[um] affectum in libris rarissimē, in Praxi frequenter ocur[re] tem, pro Themate Dissertationis Inauguralis, jussu atq[ue] in tu Amplissimi Medicorum Ordinis habendā, eligere stumque quoad Theoriam & Praxin pro viribus elaborare describere. Antequam autem id fiat, Altissimum Num[er]o devotē veneror, precorq[ue], ut hisce ultimis studio Academicorum conatibus, complemento quasi, ut ha nus, Gratia sua clementer adesse, atque ex Alto be dicere velit!

T H E S I S I.

Menses aut Fluxus menstruus, κατὰ μῆνα quid dicant, n[on] est. Effluit autem statō isto tempore communiter menstruum tempus exquisitum & regulam circa idem ceptiones nonnunquam observandas, non negamus vasa uterina sanguis, quia tum sanguis se expandit, in ferment

nem, orgasinum agitur; in turgescentiam excretoriam, particulis
 laeticis activis fermentescibilibus accumulatis, portam sibi panden-
 tibus, ceu & ex eadem causa nonnunquam viri sanguinis per hæmor-
 hoides, nares &c. experiuntur fluxus. Fluxum istum primario &
 unice à Lunæ mutatione plerique deducunt, sicut & in Epilepticis,
 febricitantibus &c. paroxysmos talibus mutationibus auscultare ob-
 servatur; Nec nos omnem hîc Lunæ denegamus actionem, prima-
 riam tamen & Medico Practico potissimum juxta Lunam observan-
 dam istum fermentatorium exeundi conatum ponimus. Fluxus enim
 sic si *læditur*, si à regulari desciscit, variè lædit. Quod simili ex Ma-
 crocosmo *Auctores* hodie illustrare conantur: Si machinæ alicujus,
 Hydraulico-pneumaticæ motus regularis rotarum vel aquæ affluen-
 tis, ille immediatè hic mediatè machinam movens, intercipitur,
 turbatur vel in totum supprimitur, derepentè de actionibus & motu
 machinæ istius admirandæ actum erit: ita etiam in Microcosmo vi-
 demus potissimam muliebris s. sequioris sexus sanitatem, in debito
 & convenienti sanguinis exuberantis ad uterum motu ac excernendi
 modo, consistere, adeò ut si is ritè & convenienter se habeat, iste
 (cæteris paribus) bene ac belle vigeat & valeat, ubi secus, illico etiam
 machina sexus muliebris in motu, actionibusque peragendis turbe-
 ratur ac detineatur; littoralis quippe hic sanguinis motus de totius con-
 stitutione testimonium exhibet: Qualis enim sanguis sive potius flu-
 vis menstruus, talis sexus fœminei sanitas. Accidunt autem Varia
 n. circa hunc Fluxum, *depravari* enim, cum dolore, vitiosè, in-
 dinatè per aliena loca excerni, *augeri*, *imminui*, *aboleri* solet. Et
 inter alia suppressio mensium multorum causa morborum.

II.

Deest autem *Fluxus* toties dictus, ut medicam non exposcat
 e. g. in puellis, imuberibus, in senescentibus, gravidis, la-
 ntibus, viraginibus, validius corpus exercentibus & à morbo
 viori convalescentibus, tales enim absque ipso actionum gaudent
 egritate. Quando verò hanc lædit, tùm Medicam exposcit open-
 tentia fluxus, lerna tunc occurrit malorum & ægras & Medicos
 erè fatigans: Adsunt vario lusu nausea, anorexia, pica, ructus,
 mitus, dolores acerbissimi, abdominis tumores, urina cruda,
 ida, dyspnœa varia, deliquia, cephalalgia, odontalgia, torpor,
 tigo, deliria, spasmodici motus, pulsus rarus, debilis, lassi-
 tudo

tudo insignis, corporis gravitas, luridus, ex viridi pallescens color, scabies, palbebrarum, artuum tumor œdematosus &c. Ideoque cum malum hoc sexum sequiorem tam frequenter, sub vario tamen læsionis schemate infestare soleat, in salutem ac emolumentum ægrarum pro Themate Disputationis Inauguralis id selegi, sed non in omnibus libris obvium, verum in paucis & brevissimis tangi solitum Casum *Emansionis mensium*, in quo nimirum propter *Causam mali hujus immediate & proximam cura alias ordinaria locum non habet*, sed potius *noceat*, si enim in tali vel simili casu medicamentis Emmenagogis fluxum promoveretentaveris, ægram semper & certò certius in majus malum conjicies. Elegantia sunt quæ Celeberr. Wedelius in Amœni materiæ medicæ Amœnitatibus, Lib. II. Sect. II. cap. XI. p. 405 scribit: Quid juverit alveum sollicitare, ut humorem fundat, nigrivus & fontis radix in alveum derivetur restitans, vel impeditur. Par ratio est Emmenagogorum. Nunquam menses fluere norunt & *οὐ γὰρ ποῦν* pati in utero, nisi redundaverit in corpore sanguis, & motu suo *οὐ γὰρ ποῦν* huc feratur. Pellas ergo, Empirice, quantum veli vel ipsa sabina aliisque potentibus propinatis, frustra erunt omnia nisi sanguinis consensus accesserit universalis.

III.

Varia a. sunt, ob quas menses p.n. *subsistere, deficere, suppressi, emnere*, (quæ discernat invicem, qui accuratus esse vult, necesse est) sole *Causse*. Quæ omnes vel ad *Viarum angustiam*, vel ad *Sanguinis vitium* reduci possunt & debent. *Via illa*, tam per quas advehitur, quàm per quas evehitur ac emittitur sanguis, arteriæ nim. vagina & collum uteri angustiora justo sunt, *vel* à primo ortu, ut in imperforatis, & ob insuetudinem, ut ita loqui liceat, ceu in puellis ante vel sub principium pubertatis, *vel* ob fibrarum constrictionem nimiam & p. *vel* ob comprimentem pinguedinem, calculum, tumorem, & partium ipsarum aut vicinarum, sive phlegmonodem sive œdematosum sive scirrhosum, *vel* ob occlusionem à carnosio vel membrano corpore annato, *vel* ob conformationem & situm uteri, præsertim cervicis vitiatum, aut contorsionem, *vel* ob coalitionem post abortum frequentem, vulnera, ulcera, cicatricem, callum, cojunctionem non debitam ex quacunque causa relinquentia, *vel* obstructionem, quam solida & humorosa viscida inducere sole præsertim *sanguinis* particulae crassæ viscida, glutinosæ, in ex

bus vasculis, ductibus, tubulis subsistentes, & sensim sensimque
 cumulatae, de cujus vitio nunc. Dumenim Causa proxima dictimali
 fit Sanguis, contingit id, quando illius motus ad naturalem istum flu-
 xum requisitus, de quo supra, imminuitur aut deficit ob particularum
 sanguinis debite spirituosarum, volatilium, sulphureo-salinarum,
 activarum vel defectum, vel inertiam sive ineptitudinem. Deficiunt tales
 particulae, quia vel non in sufficienti quantitate generantur sive mate-
 riae, sive generantis culpa, vel genitae tam sensibilibiter, quam insensibi-
 liter nimium evacuantur, educuntur, dissipantur, resolvuntur, ab-
 sumuntur, in alios usus convertuntur. Inertes, torpida, ad fluxum
 tum instituendum & promovendum inepta, indisposita fiunt, dum Aut
 datae particulae non, ut fieri deberet, spiritualescunt, exaltantur, evol-
 untur, subtiliantur, in agilitatem alacrem non sublimantur, sed
 potius serosae, aquae, tandem crassescunt, in viscidam glutino-
 sam massam coeunt generantur: Aut, tales etiam si debite spirituo-
 sae, volatiles, ab heterogeneis, fixis & figentibus, terrestribus, cras-
 sis, limosis, saepius acidis, austeris, in magna quantitate obruun-
 tur, superantur, supprimuntur, visco quasi irretiuntur, compe-
 bus ligantur, & ipsarum volucres activitatis alae ligantur. Con-
 gunt talia nonnunquam materiae, alimentorum nim. aut chyli,
 nunquam efficientis, gignentis causae culpa. Aut volatiles quidem
 tenues sulphureae fiunt, sed nimium, extra terminos ordinarios,
 in sub debito gradu & textura, effraenes magis, quam cum mode-
 ratione activae sunt: nec enim quaevis accensio, quaevis spiritualiscen-
 sa, turgescencia particularum sanguinis, actionum integritati, &
 pulmenstrui fluxus promotioni apta est aut satisfacit, sed mode-
 ra, sed blanda, sicut nec quivis fervor militem decet, sed prudens.
 Causa haec postrema, licet raro & paucissimis saltem à Practicis in
 eorum Voluminibus tangatur, haud infrequens tamen est. Hinc
 et, quid hic valeat *Ventriculus* cum suis Parastatis in officio, quid
 eant *Viscera* sanguinis generationi & depurationi dicata. Causae
 tenus discretive adductae non raro ad producendum dictum effe-
 ctum concurrunt. Quomodo *Res Naturales, Non-Naturales & Pra-*
naturales ad harum causarum accusatarum generationem, fo-
 mentum, auctorem & agitationem concurrant, nostri instituti
 est hic exponere, sed potius Specialis nostri Casus concisam in-
 ducere enucleationem.

IV.

Affectus *Ægræ Hujus*, cujus potissimum imò unicè urget ablationem, est *Emanatio Mensium*, quam, non quod primaria fuerit symptomatum sive effectuum causa, sed quia ad petendum *Ægræ* contra legitimæ methodi leges Ipsi soli opposita fuerunt medicamenta debitis autem adhibitis cum aliis fuit ablata, quâ *Subjectum*, *Causas reliqua requisita* describere, ac *rationem Curationis* postremò instituere nobis placet, affectum istum febrilem lentum alii loco & tempori reservantibus.

V.

Subjectum constituimus Totum Corpus, quod hîc patitur & spirituosas humorosas, & solidas suas partes. *Causale* ponimus Mensem Sanguineam, & ad hujus dyscrasiam ac texturam perversam multum contribuentia Viscera & Glandulas, quæ in tam diuturno affectu à labe omni immunia non sunt.

VI.

Causam accusamus *Sanguinem cum lymphâ & deficientem & putriculis calidis, sulphureis, nimis, biliosis, oleosis, resinosis, salsis, acibus tenuioribus, ad menstruum excretorium orgasmum ineptis, p. n. etum*. Nec enim, si omnes signorum Medicorum fontes perquiramus, illis vasorum vitiis, nec visciditati, crassitie, aciditati sanguinis imputari potest culpa, sed dictæ potius sanguinis deviationis *Consistentiam* causæ si consideramus, fuit ea è fluidis. *Spiritus enim* non in debita quantitate, subtilitate, non in justo vigore adsunt, crasseos ac texturæ suæ ordinarios limites transgressi sunt: *Fuliginosa, flatulenta* è fomite & minera accusata sub agitatione putrique exurgunt: *Sanguis* verò potissimum per se dictis modis sciscit, simul &, quin reliquis *humoribus naturalibus* labem affricum nullum est dubium. *Modus læsionis* si determinandus urgetur, tunc adest *Quantitatis*, sanguis enim cum lymphâ & hinc simul ritus à morbis prægressis absumpti imminuti sunt, non verò insufficienti quantitate generantur, ob partium internarum ipsius generationi & depurationi præfectarum in officio remissionem. Potissimum autem *Qualitatis*: (vocabulum usitatum retinemus, non qualitatem saltem primam, nec per se solam absque subjecto intellemus) Fervidiores enim tenuiores, acriores, biliosæ ad efferves-

tiam ordinariam excretoriam ineptæ particulæ sanguinem & alios humores præ aliis constituunt.

VII.

Unde autem ista sanguinis dispositio, lentus iste febrilis calor, istæ accusatæ particulæ provenerint, inquirenti occurrit febris continua & intermittens, quæ laborabat prius & diu torquebatur Ægra; Febres enim tales continuæ & intermittentes malignæ (quod epidemica grassatio & illa singularis virium debilitas, de qua in Historia, monstrant) ortæ à turbata per vel accensionem, vel ebullitionem, vel effervescentiam, sanguinis mixtura, etiam si ablata, variam aliquando in sanguine post se relinquunt dyscrasiam, heterogeneam & perversam texturam, sicut hîc ob biliosas, oleosas, acriores, falsas, tenues instar prunarum non flammæ se habentes particulas lentæ tabificæ febris causam, post se reliquerunt. Nec solum in sanguine particulas relinquunt inconvenientes, sed & labem visceribus ac glandulis inurunt, ut tales, quales hîc accusamus, suppedient. Et quidem dictæ tales continuæ & intermittentes malignæ febres diu durant, variè ludunt, variis typis alternant, aliquando per malum istum morem, qui talibus febribus, ut accuratius singula observanti Medico patet, peculiaris est, aliquando & sæpius per nimis quibusdam familiarem oppositionem à principio armorum Medicorum violenter agentium quæ plerumque hic magis nocent, quam profunt. Simul & Ægra hæc per totum vitæ decursum sana à continua febre grassante obruta docet illam dispositionem, quæ ad recipiendum malum epidemicum aptam reddit, non semper speciatissime determinari posse, cum & variet pro varietate ipsarum febrium malignarum, quarum malus mos genericus quidem idem aut non multum, in specie autem valde diversus est, quod in Praxi Medica observare cuivis non obiter mores morborum & indolem consideranti facile est. De antegressa autem & adhuc ægram fatigante febre jam dixi, ex professo hîc agere scopum meum excedit. Inter Res Non-Naturales ad istarum toties incusatarum heterogenearum particularum generationem, cumulationem & agitationem concurrentes merito recensenda *medicamenta ista Emmenagoga vehementiora.*

VIII.

Adjunctorum illorum, quæ à Medico deprehensa in Historia recensentur, causæ simul fuerunt particulæ istæ sylvestres devian-

tes accusatæ: *Pallor* ad luteum accedens colorem in toto conspici-
batur corpore, ortus ab ipsis in sanguine prædominantibus, in va-
capillaribus potiss. lymphaticis subsistentibus, unde dum ad part
exteriores & musculosas sanguis non admodum laudabilis, spiritu
sus & rutilus, sed potius degener afflueret, particula ista p. n.
fuccum illum subcuticulare reticulum oblinentem sua prava tinct
ra inquinarent, & corporis habitum isto lurido tinxerunt colo
Tabes insignis totius, ut vix cutis ossibus hæreret, oborta est, tan
defectu sanguinis & feri laudabilioris, siue consumptis atque depro
fis particulis balsamicis, roscidis, oleosis atque chylofis, quam à pa
rticularum accusatarum exaltatione & cumulatione, M. S. ad nut
tionem ineptam reddente, cum itaque malum hoc diutius durar
partes denique omnes totius corporis solidæ in marasimum p. n. in
consummatum abierunt. *Calor* aderat p. n. à particulis acerbis
peregrinis M. S. in motum ac effervescentiam febrilem & p. n. ag
tibus, non autem amplius talem ut deflagratio adfuerit, sed lent
occultus sub cineribus quasi, & tacite repens instar istius, qui à pr
quasi tectis, calor: *Rigor* conjunctus & interpolatus à particulis ac
oribus panniculum carnosum lacerantibus & inæquali sanguinis
æqualis allapsu ortum ducebat. *Cephalalgia* excitabatur à sang
cum impetu irruente viam & exitum non inveniēte, vasa disten
te atque subsistente acriore, unde à distensione, ab acredine ista,
si mavis, à particulis asperis, hamatis, aduncis, cubicis coacer
inæqualis disproportionata in fibrillas nerveas actio. *Vigilia* à p
culis accusatis spirituum quietem turbantibus ortæ fuerunt.
Spnæa à sanguine per pulmonum vesiculas liberè transire non apt
ipsarum vesicularum & bronchiorum cum reliquis concurrent
partibus irritatione p. n. inducta fuit, suum & symbolum conf
tibus flatibus. *Sitis*, tam ob defectum feri & lymphæ blandæ ir
tioni destinata, quam ob molecularum sæpius accusatarum fa
linguam, palatum & ventriculum siccum ac aridum reddend
copiam, urgebat. *Anorexia*, quia Ventriculus non debita cr
tono gaudebat, potissimum verò fermentum s. liquor gastric
deficiebat & spiritibus animalibus, particulis acido-salinis, se
debitis carebat, p. n. vero acerbis, salis, sulphureis tinctus
atque ita tam quantitate, quam qualitate peccabat, ægra nost
borabat. *Termina* nonnunquam, à particulis in hoc affectu præd

antibus, tunicas & fibrillas intestinorum nerveas, rodentibus, latentibus, atque spasmodicè convellentibus, à flatibus acerbis dependentibus, aderant: Et dum intestina spasmodicè convellebantur, chylus & humores isti acres, acidi, salsi copiosiores è glandulis intestinorum, pancreate atque vesicula fellea, exprimebantur, qui eodem in concursu, propter varietatem & heterogeneousitatem partium, effervescentiam inordinatam, contrariam & p. n. commoverunt, torminaque auxerunt. *Lassitudinem* non levem ægra sentiebat, non solum, quia spiritus motui vegeto atque naturali dicati, à quantitate defecerunt, quâ qualitatem vero impuri, ad motum apti & dyscrati fuerunt, sed &, quia sanguis variis accusatis heterogeneousitatibus inquinatus, ad motum debitum, ineptus redditus erat, adeò ut fibrarum congeries musculosa à dicto sanguine dyscrata premeretur, atque ita in debita tensione tam contractiva, quam expansiva impediretur. *Urina* erat tenuis, justoque magis tincta; *coloris* erat, quia sanguinis massa ad secretionem in renibus sustinenda inepta non solum, sed & renes ipsi in actione, in officio suo sensus ac debiles, propter sæpius jam dictas causas, existebant. Justo etiam *magis tincta* simul, à particulis sulphureis, salinis subtilioribus atque volatilibus, cœu quibus viæ præ cæteris crassioribus patent, *urina* erat. *Pulsus* cur celer frequens, debilis fuerit, ex accursu spirituum ac sanguinis dispositione & textura prava mox patet.

I X.

Signis ad suppressionem mensium detegendam opus hîc non esset. Ægra enim cum summo mœrore in semetipsa horum cessationem experitur, putans omnia hæcenus sibi molesta mala atque symptomata ab hac unica & sola suppressione provenisse, & si huiusmodi in priorem ac pristinum fluxum redigerentur, omnia hæc mala brevi cessatura esse: imò Medicus ex facie, habitu corporis & reliquis adjunctis tale quid concludere poterat. Non autem priorem affectum & reliquorum symptomatum causam esse, sed cum illis effectum prudenter Medicus collegit ex corporis constitutione prima, ex causis materialibus & efficientibus, ex morbo ingressis, ex adjunctis concomitantibus tam actionum læsarum, in qualitatibus mutatarum & excretorum symptomatibus, ex læsionibus, quæ singuli tam Historia recensita, quam in prioribus locis exposita causam à nobis Thef. VI. determinatam significant.

X.

Medicus in *Prognosi* formanda occupatus, non desperatam quidem, attamen propter mali, quod jam tum tam altas radices egerit, sensim sensimque corpus enervavit, spiritus ac vires multum confunserit, diuturnitatem atque pertinaciam, & quod etiam in & per non tam facile cederet medicamenti affectus hic, curationem brevis non obtinendam censuit, spe tamen non exigua suffultus, præsertim & ob *frequentiore* talis affectus, si debite tractatur, *debellationem* curam aggressus est; optime quidem sciens, mensium suppressione in genere ex se primo malum non adeo periculosum videri, progressu tamen temporis causam gravissimorum affectuum existere posse utpote non raro ex suppressis mensibus Cachexiæ, Hydropes, Ulcera partium varia, Asthmata, Sputum sanguinis, Tabes universalis Phthisis alique morbi plane periculosissimi, imò tandem mors intervenit.

XI.

Curationem examinaturi per æger primum, cur illa communi a *frequentia* mensium defectui s. emansioni opponi solita *medicamenta* non solum non juverint, sed & magis læserint, *rationem* reddere facile. Ut enim menses debite & naturaliter fluant, requiritur, præter alia, ut sanguis adsit in debita *quantitate*, ut corpus sanguine succo bono ac laudabili diffuat imò abundet, quò portiuncula quedam carere & ad effluxum quid suppeditare possit. In *proposita* autem *Ægra* morbi prægressi non solum sanguinem cum lymphâ blandior scidum consumpserunt, sed & labes ab illis relicta & iniusta pori debitam porro ejus generationem impedivit. Blandum ergo morem deficientem magis particulis suis calidis attenuantibus & stillicibus absumpserunt, dissiparunt & resolverunt illa primum apta *medicamenta*, unde non solum frustraneus, sed & noxius effectus. Ad dictum debitum & naturalem fluxum recurretur, ut sanguis *qualitate, mixtione* s. *crassi ac textura* tali gaudeat aptum ipsum reddat ad turgescientiam, ad orgasmum, ad fermentationem istam, qua mediante vasa uteri excretoria ingreditur, diffundit, atque effluit. In *Ægra* autem *hac* talis crasis ac textura defuit, fuit e contra perversa ac heterogenea, reddens sanguinem ineptum hunc orgasmum excretorium, aptum vero ad motum penitus extrinsecum. Quem motum non solum, sed & ipsas in sanguine totas

tas moleculas p. n. menagoga ista auxerunt, & magis agitarunt agitatione penitus aliena, perversam illarum texturam intenderunt, exaltarunt, mixturam sanguinis turbatam amplius turbarunt, cum morbo magis augmento, quam incremento. *An ista ab utroque Medico prius præscripta medicamenta sustinere valeant rigorosum Moderatorum Medicorum pharmaceuticas formulas accurato iudicio extendentium examen, hic non inquiram.*

XII.

Deficere aliquando Menses in convalescentibus à morbo s. acuto s. chronico unus & alter Auctor tradit, sed subungere solet, in tali casu non desiderari curam: At alius est noster casus; Ægra enim hæc convaluit quidem ab una & altera febre, sed detinebatur tunc ab affectu, periculi non experte, sanguinis habebat texturam, quæ curam instanter exposcebat, nisi sensim sensimque ægra ad mortem traheretur. Sennertus Lib. IV. Prax. Part. II. Sect. II. cap. 3. inquit: In febribus & similibus morbis, quæ epar debilitant sanguinemque ab eo generatum in toto corpore absumunt, non solum nihil sanguinis superflui, quod singulis mensibus evacuetur, redundat, sed etiam de ejus defectum nutritio læditur, & corpus emaciatur. Ideoque iurant, qui in talibus casibus menstrua provocantia exhibent; cum sanguis, qui evacuetur, non adsit. Et paulò post: Neque menses provocantia medicamenta exhibenda iis, in quibus nulla sanguinis est abundantia, sed in macilentis atque extenuatis sanguis primum bonæ actus ratione reparandus, qui ubi reparatus fuerit, sponte postea confluit. *Verum & hæc non penitus satisfaciunt in nostro Casu*, nam non solum sanguinis quantitas pro evacuatione sufficiens non adest, sed & potissimum qualitas, dispositio, textura ejusdem inepta ad ordinariam evacuationem est.

XIII.

Necessariò ergò, ne magis magisque consumeretur corpus, & tandem exanime redderetur, *Quid agendum* censuit, sed alio modo, *Medicus postremus. Ipsi namque causa amovenda* suam impendit operam, qua sublata effectus istos & ipsam etiam mensium emanationem solutam iri prudens ratiocinio & experientia firmatus collegit. Receptæ enim veræ medendi methodi suppeditarunt, hic Indicatum istiusmodi. 6. Indicanti opponendum, nim. jusserunt, ut laudabilis cum pompa sanguis restitueretur, restauraretur, ut illa p. n. tingentia ni-

nia imminuerentur, eliminarentur, calida refrigerarentur, sulphurea, oleosa, falsa, acria, tenuia, obtunderentur, immutarentur mitigarentur, inverterentur, imbibentur, infringenterentur, in consistentiam debitam redigerentur. Quod &, effectibus istis simul ablati, per *DEI Gratiā*, sine suo potita medicamenta obtinuerunt.

XIV.

Fuerant autem ista : *Mater perlarum preparata*, *Oculi* s. potius *Lapilli canceror. præp.* Horum utut insipida appareat substantia, non desistuntur illa tamen particulis activis, salino-volatilibus, roscidis balsamicis (propter quas singulariter *Ocul. Cancr. præp.* laudat B. Sachsus in *Gammalog.* p. 83.) atque mucilaginosi, hinc virtute restaurante & reactiva gaudentibus, potiss. verò propter particulas imbibentes, absorbentes & præcipitantes, absorbentium inferuntur *Classi*, ceu quæ non acidas, solum, sed & falsas, acres sulphureas &c. enervant, absorbent, imbibunt, immutant, specula ipsorum obtundunt, figunt & corrigunt, ipsis cohærendo, ipsi subeundo, sicque crasin, texturam, ordinem, numerum, potius, motum, immutando; simul & vim diaphoreticam, diureticam exerunt, nec virtute exsiccandi, partes ac fibras laxas firman & roborandi destituta. Unde à *Quibusdam* tam insigne cordiale adiunt *Ocul. Cancr. Quibusdam* celebrantur tanquam medicamentum antifebrile, potiss. in febribus intermittentibus. *Specificum Antihæcticum Poterii*, non amplius, ut olim, sub *Ænigmate* in *Chymicorum* libris latitans, sed hodie declaratum & explicatum, prout & feliciter antimonii à particulis sylvestribus, acris particulis liberati & Jovis connubium instituens, particulis constans absorbentibus, imbibentibus, blandis, exclusis nocivis, immaturis, metallicis, arsenicalibus, mercurialibus, calx activitate gaudens non contemnenda. Hinc commendant id Auctores in morbis Venere Febribus quibuscunque, *Ictero*, *Cachexia*, *Phthisi*, *Hæctica*, aliisque ubicunque acidum absorbendum & imbibendum tanquam egregium & præstantissimum: imò tales calces non absorbent solum acidas, sed & corrigunt, infringunt p. n. sulphureas, enixas, ac particulas. Et est hoc *Bezoardicum* s. *Diaphoreticum Joviale*, ut opus sit aliud ab hoc distinctum majori labore & nimia curiositate elaborare. Nam quando *Chymicæ* elaborationes & inde nato medicamentorum vires non, ut prioribus temporibus plures si

omnes fecerunt Chymici, solis jactabundis rethoricis imò hyperbolicis deprædicationibus æstimantur, sed per doctas rationes examinantur, ac determinantur, certè multum felicitatis accedit & Medicis & ægrotis: Isti enim à tot tædiosis & inutilibus laboribus &c. liberantur: Horum & sanitati & crumenæ melius consulitur. Quantum enim quâ præparandi modum, sed quàm parum quâ vires medicinales differant, norunt prudentes Pyrophili. Quod & Celeberrimum Augustanum Collegium Medicum movit, ut in dispensatorii Noviss. Editione sub Illustris Schröckii Decanatu & enucleata revisione ac elaboratione Anno 1684. prodeunte, pro confectione Bezoardici mineralis modum Excell. Wedelii, ut tutum satis & facilem ac commendiosum posuerit. Tabulas manus Chr. perlatas tam ob gratiam & faciliorem pulveris cum vehiculo mixtionem, quàm ob vires resistentes Medicus hisce addendas duxit.

XV.

Vehiculum pulveris constabat ex aquis trium plantarum destillatis. *Senecio*, vulgaris quidem planta est, & quoniam vix ulla frequentior ubique crescere solet, *Quidam* pro vilissima nulliusque præputa planta habent, æstimantque, sed certe plurimis aliis non cedit: hæc vires insignes. Possidet particulas demulcentes, diluentes, subtiliores &, ut *Galenus* vocat, modicè digerentes. Celeberr. Sim. *li Quadripart. Botan. Class. II. p. 150.* scribit: *Hujus herba* hamoroidibus valdè dolentibus, mammis, testibusque inflammatis, utiliter aqua vel vino decocta, forma cataplasmatum imponitur. Ego generosius præsentius medicamentum (cujus succedaneum bellides sunt) ad verum morbos recensitos nunquam reperi Senecione &c. Aqua hujus stillatione febribus perquam utilis est: *Experientia* unius vel alterius *Alexis* circa hanc herbam deficiens frequentem *Aliorum*, inter quos Excell. Dn. *Præses*, & felicem ejus usum non tollit. *Marci & li Veterum Scriptorum Experimentum* circa hanc plantam non istis superstitiosis (si quid juvat) ceremoniis, quàm sanguinis e givis educationi est adscribendum. De *Taraxaco* seqq. habet *Ettlerus* in *Schröder. dilucidat. Phytolog. p. m. 102.* *Taraxacum* inter eas Epaticas s. eas, quæ M. S. dyscrasiam corrigunt & emendant, se commendatur, unde est, quod in febribus intermittentibus quibusque sit adeò egregium simplex: dum quocunque modo assumptum ante *crisium*, illas solet per sudorem curare. In intermittentibus tam recentiori-

centioribus, quam inveteratis & chronicis convenit infusum, vel in v
& expressum, vel decoctum potum: sic enim certò febres pellit. *Aqua*
stillata Taraxaci servit loco vehiculi aliis medicamentis in pleuritide,
bribus intermittentibus, & similibus affectibus. Ut taceamus vires e
reliquas, quas potiss. usu externo in affectibus oculorum exerit, p
ptereaque multum laudatur atque extollitur. *Cichorium*, inq
Schroderus Pharmacop. Med. Chym. Lib. IV. Class. I. num. 96. Ep
cum est nobilissimum frig. & sicc. 2. (aliis calidum videtur ob amarore
aperit, diureticum est, attenuat, extergit. Usus præcipue in hop
obstructione & febribus. Hinc Quibusdam dicitur frigidum, c
in intemperie sanguinis calida magnopere profit: aliis verò prop
amarorem & saporem acrem ceu caliditatis signa, & propter v
abstergentes, deobstruentes, attenuantes, calidum videtur. N
hanc controversiam non decidemus, scientes, haud pauca esse f
plicia non simplicibus gaudentia particulis, aperiencia si non d
ctè & immediatè, mediatè tamen refrigerare. Quali dictæ hæ p
tæ gaudeant *Charactere*, in quo circa certas Classes determinando
geniosi ac miram Creatoris sapientiam venerantes *Moderni Bot*
magna laude & optimo effectū occupantur, qui scire cupit, *Rece*
rum adeat *Hortos Chartaceos & Medicos*. Commonefacere a
simul *Cand. Lect.* placuit, nè *Chymicorum Quorundam* obtrectat
bus, aquas destillatas omni activitate & utilitate carere, crepan
tām facile fidem addat; dicimus enim, rationibus non levio
moti, aquas simplicium debite, cum debitis quā modum, vasa, ac
da &c. cautelis à *Chymicis pacificis* adduci solitis, destillatas, virib
solum non penit⁹ destitui, sed potius multis particulis activis ut
salino-volatilibus, salino-sulphureis subtilioribus imprægnata
quid quæso enim sapor quarundam satis intensus, quid odo
satis fragrans, quid singularia in ipsis, quæ in simplicibus, è c
eliciuntur, adjuncta, nisi à particulis abrasis & secum adve
phureis atque salinis. Potissimum laudandæ illæ in talibus aqu
phurea, acria mitigantes, temperantes, diluentes, humectante
rum augentes particulæ, ob quas non solum reliquis medica
vehiculum præbere, sed etiam humores acres, salcos, diluere a
perare, effervescentes verò & orgasticos restringere atque
reddere solent, hinc laudibus suis dignæ. Quæso, *Volatili*
tilium Patroni juxta spirituosā valde necessaria etiam his locu

edant! Velut enim ad vitam humanam in societate civili sustentandam miræ quâ dignitatem, vitæ genus, labores &c. varietatis homines concurrere debent: ita & ad corpus humanum conservandum & restituendum non solum illa, sed & hæc adeoque varia requiruntur medicamenta; Hinc, ceu non rarò spirituosissima Chymica fixioribus, mitigantibus, ita & sæpè temperantia, diluentia, refrænantia, alas dementia, volucris peneantibus & Chymicis palmam præripiunt, aliquando sociari postulant. Præsertim verò hoc tempore, quo Acidum à Monarchia in morbis cudendis deturbatum est. Additus dictis aquis fuit *Syrupus Rubi idæi*: Hic fructus propter vires confortantes in febribus non solum malignis sed & aliis quibuscunque maximè commendatur: adeò ut *Gesnerus* antiquus quidem, sed fide dignus Medicus, in *Epist. lib. I.* scripserit; quod Syrupus Rubi idæi prærendus sit omnibus perlis & gemmis in corroborando corde & stomacho: Notum enim est, quòd mulierculæ in prostratis viribus, statim ad Tincturas, Essentias & Aquas perlatas confugiant, quæ nonnunquam in damnum potius, quàm emolumentum virorum cedunt. Hunc abusum damnat *Gesnerus* & præfert *Syrupum Rubi idæi*. Unde cum commodo adhiberi solet in morbis malignis: in specie febribus petechialibus. Sale nimirum & sulphure valdè volatili juxta liquorem demulcentem mitigantem rubi idæi fructum abundare experimur, adeò ut tres, quatuorve manipuli fructus hujus totum & satis spatiosum conclave fragrantia sua repleant.

XVI.

Juscula alterata, quæ ægræ nostræ suasit Medicus, constabant *herbæ & radicibus alterantibus, mitigantibus, temperantibus, confortantibus, ac resicientibus*: Cum jusculistalibus exhibuit *Gelatinam* *dam*, ex *Ebore & C.C.* paratam; Gelatina eleganti metaphora à nomine accepit, æmulatur enim aquam gelatam, & actu calore cito liquefit, frigido concrefcit eadem. Hinc Geleé audit Galenus. Exhibent autem Gelatinæ succum mucilaginosum balsamicum particulis sulphureis plicabilibus & aqueis, contemperatis oleosis & volatilibus, quas occultant. Hinc *Quidam Auctores* Gelatinam nihil aliud quam sal volatile concentratum, à mucilagine spermatica

matica, esse volunt: dant enim Cornua & Ossa spiritum & sal copiosius. Unde videm⁹ Ossa coctione mollescere penitus & in substantiam ferè primam converti: notiss. autem est ossa ex cartilagine, cartilagine ex mucilagine, mucilagines verò ex sero nasci. Unde ex dictis usus & vires gelatarum perfacile eruere poterimus; prosunt propter particulas dictas mucilaginosas, glutinosas, serosas, blandas & resuscidas. Prosunt sanis: Prosunt ægrotis, quibus γλῆξρον deest, quæ resarciunt atque restaurant, unde apprimè medicum ægræ nostræ hæce, ceu quibus maximè indigebat, præscripsisse perspicimus. Reficiunt tum serum & sanguinem restaurando, tum particulis suis spirituosus spiritus resarciendo; alterant & corrigunt demulcendo temperando, absorbendo, infringendo, imbibendo & inviscando. Herbæ erant: *Acetosa, Spinachia & Violaria*, quæ itidem profuerunt ægræ particulis suis aqueis, acidis, diluendo, temperando, mitigando, immutando & educendo; simul mitem succulentam humilitatem, acria, salsa, sulphurea obtundentem restinguente suppeditando. Quò & rad. *Cichorii*, ut dictum, faciunt. *Iussula alterata* Quibusdam male audiunt, qui nauseam creare, viribus effæta & Galenica esse prætendunt. Verùm debite parata nausea non creant, aut in nimis delicatulis ista additis aliis præcaveri potest; Vires, quas non nimis diu cocta possident, sunt haud paucæ haud vulgares, quas sub alimentis specie corpori, quod multum in agere opus non habet, communicant: Nec ista commendamus aut vituperamus, quia *Galenica* sunt, sed quia proficua esse videmus.

XVII.

Ultimum quidem Dissertationis nostræ locum obtinet *Diæta* sed cui non immeritò primus deferendus esset, quid enim strictè legitimè observata diæta, quid contra neglecta hæc valeat, quid boni vel mali afferat, quotidie totoque die experiuntur Practici. Non ad conservandam solum sanitatem, sed & potiss. ad restituendam ipsam requiritur, hinc ipsis causis morbificis opponenda. Potissimum igitur, ut omitterentur nimis salita, acria, aromatisata, viscidissima dyspeptæ &c. vinum, Medicus suavit, prævidens hæc accusatas ceteras causas fovere, augere, intendere, movere. Potum Ordinarium præscripsit in genere ad ægræ palatum, quod in curatione m

um facit tanquam quotidianum imò quibusvis horis sumendum, ut
ne nauseam quocunque modo præcavere opus sit. In specie ex
ordeo succum mucilaginosum laudabilem suppeditante, C. C. ab-
orbente, immutante, & rad. Cichorii antea descriptis, addito mo-
co aromatici medicamenti pro suscitatione & consolatione calidi
spirituosi in ventriculo.

XVIII.

Coronidis loco liceat *Cautelam* subungere in quotidiana Praxi ne-
cessariam: Nè Medicus in formando consilio sequatur ea, quæ *Æger*
determinanda causa morbi, aut urgente symptomate ipsi propo-
nit, sed prius probè examinatis & perpensis singulis prægressis ac-
currentibus de Causa morbifica primariò tunc Indicante sui que-
rationem aut correctionem poscente judicet, & tùm demum ad
Leges Methodi consilium formet. Sæpius contingit, ut morbo
aborasse antehac tali vel tali referat *Æger*, cujus Adjuncta si exami-
nerit prudens Medicus, alium longè fuisse deprehendet, ut præ-
titi morbo nomen imponat, aut causam assignet, quæ à vera & le-
gitima penitus aliena; Quoties accusant ægri dolorem hepatis, aut
ventris, qui non has partes sed abdominis musculos, peritonæum,
ventriculum aut intestina afficit? plura talia quotidie prudens ex-
aminiatur Medicus. Habebat hæc *Ægra* emanationem mensium pro-
fusa febris continuæ, sed erat illa hujus tunc grassantis effectus.
Primo optandum esset, ut saltem ægri aliquando Medicis hoc mo-
do imponere conarentur, sit id nonnunquam ab ipsis Medicis,
Medico, qui primò in auxilium vocatus, alteri Medico, cujus suc-
currente tempore etiam petitur consilium, aut præconceptâ opi-
nionem tinctus, aut philantiâ ductus, aut, ut errorem tegat, per-
peram modò Historiam morbi exponit pro sua stabilienda senten-
tia, etiamsi non semper, prout revera se habet, modò absque ac-
curata Historiæ recensione brevibus Idéam & nomen morbi sibi
propositam ponit. Sed, veluti prudentiæ Practicæ pars est, sive ta-
liantur ore tenus, sive scriptis, aut ab ægris, aut à Medicis,
consilia judicio docto examinare, sagaci scrutinio, ut hîc factum
postremo Medico, in unum & alterum, pluraque scitu pro fe-
licitate dignotione & curatione affectus necessaria inquirere, & debi-
tam Curationis formare methodum: Ita & non solum sibi sed & sæpè
potis-

potissimum Ægris bene consulit Medicus, quando non ad pet-
tum aut placitum ægri mox, non aut perfunctorie affectu pens-
tato, præscribit Menagogum, Vomitorium, Purgans &c. ne-
enim ægri est determinare Indicatum & materiam medicam, se-
Prudentis Medici. Desiderabat hæc ægra mensium promotionem
per medicamenta vehementia persuasa suppressionem illorum ca-
sam & primæ febris & præsentium molestiarum esse; cum t-
men, posito etiam, quod tamen non erat, febrim illam cont-
nuam debuisse originem hujus fluxus defectui, illo tamen Ægra
dum consulebat, statu non præscribi debuissent illa desiderata m-
dicamenta, eventu id præter rationes comprobante. *Summi eni*
Archiatri Gratiâ accidit, ut post usum dictorum & examineru
medicamentorum omnia illa molesta evanescerent, succederet ve-
fluxus desideratus, *Cujus Immensa in me Bonitati Gratiâs ago hu-*
milimas ulteriorem porrò Ejus Misericordiam devotissimè
implorans.

F I N I S.

